

Η καχυποψία στο ζευγάρι και στις ανθρώπινες σχέσεις

Ορθοδοξία / Κοινωνικά θέματα

Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Οι κακοί λογισμοί δηλητηριάζουν την ζωή και τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Ιδίως στο ζευγάρι, πολλές φορές κυριαρχούν οι λογισμοί που προέρχονται από την φθορά του χρόνου, από το γεγονός ότι οι άνθρωποι δεν είμαστε όπως μας θέλουν οι άλλοι και οι άλλοι όπως τους θέλουμε εμείς. Σε όλες τις περιπτώσεις βλέπουμε την παρουσία του δαιμονικού πνεύματος, το οποίο συνεχώς τριβελίζει τον νου και την καρδιά των ανθρώπων, ώστε να διασπά την ενότητα. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι είναι αλάθητος ή ότι δεν έχει ιδιορρυθμίες. Το να βλέπει όμως συνεχώς τις ιδιορρυθμίες του άλλου, κάποτε για να δικαιολογήσει τον εαυτό του για την σκληρότητα ή την αδιαφορία έναντί του, όπως επίσης και για να μην έχει ενοχές επειδή έχει αποφασίσει να μην τον αγαπά, είναι μία κίνηση που γεννά πολλή κακία στην ψυχή.

Κακούς λογισμούς γεννά η καχυποψία. Έχουμε την αίσθηση ότι ο άλλος έχει κακό

σκοπό έναντί μας. Ότι θέλει να κερδίσει από εμάς. Να μας τιμωρήσει, για να μας εκδικηθεί. Να φανεί ότι έχει δίκιο. Έτσι αναζητούμε πίσω από κάθε λόγο, από κάθε πρόθεσή του, από κάθε παράλειψή του αρνητική διάθεση έναντί μας και αφήνουμε τον εαυτό μας να σχηματίζει σενάρια άμυνας ή και επίθεσης έναντί του. Τον κρίνουμε και τον κατακρίνουμε. Μέσα από την καχυποψία υπονομεύεται η αγάπη. Άλλωστε η ελάττωσή της ή η συνειδητή εκμηδένισή της γεννούν την μη επιθυμητή συμπεριφορά του άλλου έναντί μας.

Η καχυποψία κάνει τον άνθρωπο να κλείνεται στο εγώ του. Όταν οι άλλοι θέλουν την θέση του, τα χρήματά του, την υποβάθμιση των χαρισμάτων του, όταν γίνονται απειλή, τότε ποιος λόγος υπάρχει για αγάπη, για γνησιότητα έκφρασης και προσφορά, για συγχώρηση και ανοχή; Όταν η εντύπωση πως αν συγχωρέσουμε τον άλλον, αυτός θα το εκμεταλλευτεί και στο μέλλον θα πράξει χειρότερα, γίνεται η βάση για να παραμείνουν εν διαλύσει οι ανθρώπινες σχέσεις, τότε πώς να τηρήσουμε και τις εντολές του Ευαγγελίου που αποτυπώνονται στο “άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών”;

Ιδίως η καχυποψία στο ζευγάρι, η οποία κάποτε μπορεί να οφείλεται και στην ζήλεια ή στην απουσία γεφυρών επικοινωνίας, γεννά γκρίνια, εμφανή και αφανή, γεννά άγχος για την εξέλιξη της σχέσης, δεν του επιτρέπει να χαρεί την αγάπη, ο ένας το πρόσωπο του άλλου, τα σχέδια και τα όνειρα, διότι όλα αυτά μπορεί και να αποδειχθούν ψεύτικα. Και ο φόβος του ψεύτικου δεν αφήνει τον άνθρωπο να ζήσει τόσο την στιγμή, όσο και το μετά.

Η Εκκλησία συστήνει την πνευματική ζωή ως αντίδοτο στην καχυποψία. Συστήνει την προσευχή, την αγάπη, την συγχωρητικότητα, αλλά και τον σεβασμό στην

ελευθερία του άλλου, που είναι αδιαπραγμάτευτη. Με το να είμαστε καχύποπτοι δεν αφήνουμε περιθώριο στον εαυτό μας να δει τον άλλον με συμπάθεια, με κατανόηση, να αφήσουμε να πέσουν χάμω και κάποια που δεν είναι τόσο σημαντικά. Η Εκκλησία επισημαίνει την ανάγκη της ενότητας, της στηριγμένης βεβαίως στην αλήθεια, όχι όμως και στην υπερβολική αναζήτηση μιας τελειότητας που δεν μπορεί να έρθει ποτέ, διότι οι άνθρωποι λαμβάνουμε παρά Θεού αυτό που μας λείπει. Και πάντα κάτι θα μας λείπει.

Ας μην δίνουμε λοιπόν τόπο στην κακή σκέψη για τον κάθε πλησίον!

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<http://bit.ly/2uw0YwZ>